

toži, da vere ni, ter da se množi število ničvrednežev in naposled — socialstov, ki hočejo prekucniti in v potokih krvi potopiti vse, kar nebi ž njimi vleklo. Silni ruski car, preganjevalec katoličanov, trepeče pred nevernimi nihilisti. Novošegni neverniki so proglasili svobodno barantanje z denarjem. Ali vsa Evropa vzdihuje pod strašanskim oderuštvo uže od Jezusa Kristusa obsojenim [Luk. 6, 35 posodite ničesar od tega upajoči]. Sploh občna nevolja grabi ljudi, prestrašene zavolj groznih nasledkov, rodiljih se iz novošegne nevere! Povsod se čuje vedno več glasov, da se po tej poti ne more in sme dalje hoditi ter da bo treba vračati se zopet h Bogu, h krščanstvu, k načelom in naukom sv. katoliške Cerkve. To so pa vesela znamenja bližajoče se nam zmage. Kristus in njegova Cerkva bo zopet sijajno opravičena stopila pred zavzeti svet. Iz nova bodo ljudje potrjeni v veri, ki uči, da je Kristus res vstal, da Zveličar naš živi. Neverstva rešeni narodi pa bodo iz hvaležnih src navdušeno trojedinemu Bogu zapeli: Aleluja!

Cerkvene zadeve.

Obnovljenje sv. misijona bo v farnej cerkvi sv. Petra pri Radgoni od 20.—30. aprila t. l. Prišli bodo misijonarji č. o. jezuiti France Doljak, Tomaž Lempl in France Sajovic ter vso pobožnost z znano spretnostjo vodili! Bog daj obilnega blagoslova!

Zastran novih šmarnic za mesene maj uže sedaj ljudje poprašujejo pa jim ne moremo ustreči, ker še nismo nič čuli, ali bo letos kdo izdal take bukvice!

Novo cerkev Jezusovega srca v Gradcu bodo letos začeli staviti. Zemljišče je kupljeno in nabranih denarjev blizu 113.000 fl.

Velik dar so svitli cesar darovali, namreč 3000 fl. za utemeljitev dijaškega semenišča v Trstu, da bi se čedalje večjemu pomanjkanju duhovnikov v Tržaški škofiji v okom prišlo!

Dva škofa sta umrla zaporedom na Tirolskem, vel. č. Benedikt Riccabona v Tridentu in Vincencij Gasser v Briksenu. Slednjega bodo Tirolci težko pogrešali! Vodil je izvrstno in pastiral vrle, značajne Tirolce!

Cerkveni Glasbenik v Ljubljani je izišel v 4. številki in objavlja sestavek: o pasijonu, o Gregorijanskem koralu, o uplivu cerkvene glasbe na verno ljudstvo itd. in ima pridjano lepo prilogo s skladbami!

Zakrament sv. birme se bo letos delil v št. lenartske, breške in gornjegraške dekaniji naslednje dni: 10. maja pri sv. Lenartu v Slov. goricah, 11. pri sv. Juriju, 12. pri Mariji snežnici, 13. pri sv. Ani na Kremlbergu; 14. pri sv. Benediktu, 15. v Negovi, 16. pri sv. Trojici, 17. pri

sv. Ropertu in 18. maja pri sv. Bolfanku. — 14. junija v Sevnici, 15. v Koprivnici, 16. v Rajhenburgu, 17. v Vidmu, 18. v Artičah, 19. v Brežicah, 21. v Pišecah, 22. na Bizeljskem, 23. v Kapeji; in 24. junija v Dobovi. — 4. avgusta v Mozirju, 5. v Rečici, 6. pri sv. Frančišku, 7. v Gornjem gradu, 9. v Ljubnem, 10. v Lučah in 11. avgusta v Solčavi.

V. Sv. misijon so v začetku postnega časa č. gg. celjski Lazaristi obhajali v Zrečah in pri sv. Jungerti na Pohorju. Take pobožnosti so zares znamenja posebne milosti božje. Ljudstvo se jih rado udeležuje. Tako tudi v Zrečah in pri sv. Jungerti. Bog daj, da bi mili in ostri nauki č. gg. misijonarjev obilno dobrega sadu obrodili! Koliko lepih in dobrih, zveličavnih obljub se je storilo! Ko bi jih ljudje le nikoli ne pozabili. Bog pa poplati veliki trud gg. misijonarjem! Nekaj posebno hvalevrednega zamore vsak pri omenjenih farah opazovati. Navadno so župani, srenjski predstojniki, nove dobe tako bogabožeči, da se le neradi pri službi božji očitno pokažejo; najrajši se naslanjajo pri velikih vratih, da po prejetem zadnjem „žegnu“ brž na svoje mesto smuknejo, od koder oznanjujejo očitne dražbe itd. Zrečka in št. Jungerška fari pa imate župane, kateri se ne sramujejo v cerkvi pred ali med božjo službo na glas sv. rožni venec moliti, ali pri procesijah križ nositi. Slava takim možem! Kder so taki neustraseni, od gnjilega liberalizma še ne okuženi, moške na čelu srenjskega zastopa, tam je tudi v srenji red! —

Gospodarske stvari.

Le pregloboko ne sasajati sadnih dreves.

M. Uzrok, da mnogi nasadi sadnih dreves nečejo lepo rasti, leži največkrat v krivem in napačnem posajanju mladih drevesc. Neredkokrat se drevesca pregosto, drevesce pri drevescu, posaja. V poznejšem času, ko drevesca že nekoliko odrastejo, je jedno drugemu na poti in se ne morejo razraščati in veselo razvijati. Ta napaka pa se najbolj občuti v poznejšem času, ko drevo še veče postane. Dosti škodljivejša pa, ko preozko posajati drevesa, je pregloboko posajanje mladih dreves. Tu je slaba rast in vedno hiranje mladega drevesa že koj od prvega početka s pečatom zagotovljeno. Preozki nasad se pusti vendar nekoliko popraviti. Morejo se drevesa, kar jih je pregosto posajenih, podreti in kam drugam posaditi. Če pa je drevesce pregloboko posajeno, se ne da škoda več popraviti, ker mlado drevo koj iz početka začne hirati in kmalu konec vzame. Zavoljo tega, ker iz napačnega posajanja sadnih dreves, izvira velika škoda ne le za kmetijstvo, ampak tudi za občno blagostanje, hočemo tukaj najpoglavitejša načela navesti, katerih se mora tisti trdno držati, ki si hoče zdrav in rodovit nasad sadnih dreves